

dachem pulpitowym w przedłużeniu dachu naw bocznych. Wieżyczki komunikacyjne przy prezbiterium zwieńczone barokowym baniastym hełmem z 8-boczną latarnią z cebulastym zwieńczeniem i ażurowym krzyżem. Okna pierwotnie ostrołukowe, obecnie zamknięte barokowym lekko spłaszczonym łukiem w rozglifionych otworach. Wokół okien tynkowane opaski. Pod oknami ceglane parapety.

Cześć środkowa symetryczna, na osi ostrołukowy portal neogotycki z k. XIX w. ponad nim wnęka zamknięta odcinkowa (pierwotnie ostrołukowo) z oknem w górnej części, ujęta w wąskie blendy ostrołukowe. W zwieńczeniu barokowy szczyt ujęty parami kompozytowych pilastrów i spływami. Pilastry dźwigają belkowanie i niski trójkątny naczółek zwieńczony kamiennym obeliskiem. Boczne części fasady ujęte w narożnikach cylindrycznymi wieżyczkami schodowymi zamkniętymi uskokiem i 8-bocznymi masywnymi sterczynami i gzymsem. W części północnej ostrołukowy portal neogotycki z widocznym zarysem pierwotnego wyższego otworu, w górnej strefie 3 blendy ostrołukowe 1- uskokowe.

Wnętrze

Nawa główna korpusu i prezbiterium o podziałach filarami międzynawowymi prostokątnymi wspierającymi zamknięte półkoleściska arkady. Arkady z gzymsovą podstawą łuku i archiwoltami ujętymi profilowaniem oraz perełkami z wolutowym kluczem opiętym wicią roślinną z k. XVII w. (w poddaszu ślady gotyckich ostrołuków arkad). W arkadach między transeptem a nawami bocznymi klucze z główkami aniołków. Uskrzydłone główki ponad arkadami i oknami kaplic. Arkady kaplic o łuku odcinkowym profilowanym. Filary nawy głównej opięte zdwojonymi pilastrami w typie kompozytowym, dźwigającymi przełamujące się belkowanie z wydatnym profilowanym gzymsem. W nawach bocznych i kaplicach uproszczone pilastry tokańskie. W nawach bocznych przy prezbiterium arkady ostrołukowe. Sklepienie częściowo zachowane gotyckie: w prezbiterium – nawa główna, 2 przęsła sklepienie gwieździste. Nawy boczne w znacznej mierze sklepienie krzyżowo-żebrowo. W nawie północnej przy prezbiterium pierwotne sklepienie gwieździste o układzie czytelnym z kształtu sklepienia. W nawie głównej korpusu sklepienie barokowe kolebkowe z lunetami na gurtach, w środkowym prześle transeptu krzyżowe, w ramionach kolebkowe na gurtach. Dekoracja stiukowa, barokowa z k. XVII w. Na sklepieniach gotyckich wić i sploty roślinne i ozdobne płyciny. Na sklepieniach barokowych szwy podkreślone wicią roślinną, pośrodku sklepień nawy głównej i transeptu płyciny o urozmaiconych wykrojach ujęte dekoracją roślinną, niektóre z główkami aniołków, w typie wielkopolskich sklepień Bonadury i Jerzego Catenaziego. W kluczu łuku wydzielającego transept od nawy głównej kartusz z herbem Trach opata Gnińskiego, podtrzymywany przez dwa anioły. W prześle środkowym transeptu nadwieszona w zworniku korona z Gołębicą Ducha Św.

10.2. Pałac w Ostromecku

Około poł. XVIII w. Ostromecko przeszło w dziedziczne posiadanie Pawła Michała Mostowskiego - syna wojewody pomorskiego. Za czasów Mostowskich Ostromecko przeżywało okres świętości. W tym czasie dworska siedziba została przebudowana na rezydencję (dzisiejszy pałac stary).

W 1804 r. J.M. Schoenborn z Grudziądza kupił posiadłość i znaczne ilości ziemi. Odrestaurował on kościół i pałac (stary), a w roku 1832 przystąpił do rozbudowy rezydencji